

dan en sær, negativ måde at udtrykke det på. Jeg vil hellere udtrykke det positivt, nemlig at de krav, man skal opfylde for at være med i Den Økonomiske og Monetære Union, er sund fornuft. Det er, at man skal have sunde offentlige finanser uden for store underskud og uden for stor offentlig gæld. Man skal føre en politik, hvor inflationen er holdt nede til gavn for de svageste i vores samfund og renten lav til gavn for konkurrenceevnen. Jeg opfatter det som sund fornuft, men jeg ved godt, at jeg jo også har et andet politisk udgangspunkt end hr. Frank Aaen, der jo har lært sine økonomiske teorier noget øst herfor.

Til hr. Keld Albrechtsen skal jeg sige, at vi har aldeles ingen tanke om at slå bremsen i over for Nicetraktaten. Tværtimod opfatter vi den som en god og rigtig ting for at åbne for udvidelse af EU med de øst- og central-europæiske lande.

Jeg må sige, at det er ret opsigtsvækkende, hvis det, hr. Keld Albrechtsen nu siger, er, at vi skal slå bremsen i for de nye demokratier i Øst-europa. Skal de ikke have lov at komme med i vores fællesskab? Det må jeg sige er opsigtsvækkende.

Endelig må jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg har undret mig på akkurat samme måde som fru Elisabeth Arnold over, at folkeafstemninger nu pludselig opfattes som en trussel. Jeg opfatter det tværtimod som et tilbud om, at befolkningen netop får mulighed for at tage stilling, hver gang vi tager et skridt, hvor vi sammen med andre lande frivilligt siger, at nu er der nogle opgaver, vi godt vil løse i fællesskab. Det er det, folkeafstemninger er til for. Jeg synes, det er en god garanti for, at der er folkelig opbakning bag de skridt, vi tager.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl. Og det er sidste runde.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må nok sige, at jeg sad altså i virkeligheden lige et øjeblik med den samme utrolig positive fornemmelse, som hr. Holger K. Nielsen gjorde rede for tidligere. Det var dog befriende, at vi nu fik en tale, der gjorde rede for, at det her handlede ikke om økonomi, det handlede om politik, og at vi selvfølgelig ikke bare stemte om euroen den 28 september; vi stemte om Danmark skal være en del af den politiske udvikling eller ej.

Så oplever vi umiddelbart efter en slåen bak vel tilbage til noget af det, som vi også kunne høre for nogle uger siden, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen pludselig i en Radioavis meddelte den danske befolkning, at det, vi stemmer om, er bare et praktisk lille redskab. Vi stemmer, om vi skal udskifte kronen og nu fremover kalde den euro. Det har jo tidligere heller ikke heddet kronen, det har heddet andre ting, og nu skal vi så bare til at kalde det euro. Altså magen til slingrekurs om, hvad det her drejer sig om, skal man da lede længe efter.

Det er meget, meget vanskeligt at finde en linje i Venstres europolitik ud over, hvad der opinionsmæssigt måske føles skulle være til gavn for jasiiden. Derfor må jeg altså bede om lidt mere konsekvens også i forhold til det, som hr. Anders Fogh Rasmussen selv tidligere har gjort sig til talsmand for, nemlig at en valutaunion, hvilket al historisk erfaring jo i øvrigt også viser, kræver en overnational og central styring af økonomierne.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg stillede tidligere i debatten hr. Anders Fogh Rasmussen et spørgsmål om, hvor grænsen går for Venstre i forhold til den politiske integration. Jeg har ikke fået noget svar på det, men jeg kan konstatere, at der ikke er nogen grænse.

Hr. Anders Fogh Rasmussen taler fortsat om – med jubeltoner havde jeg nær sagt – at samarbejdet skal udvikles, vi skal bekæmpe kriminalitet, vi skal have fælles flygtningepolitik, vi skal også have fælles krisestyringsinstrumenter.

Hvordan får vi det? Ved at øge beslutnings-effektiviteten, kan jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, ved at der træffes flere flertalsafgørelser i EU's Ministerråd, sådan som det jo også drøftes nu under regeringskonferencen om andre emner, som i virkeligheden har med finanspolitik at gøre, selv om hr. Anders Fogh Rasmussen bedyrede, at det skulle det ikke have. På arbejdsmarkedsområdet, på socialområdet og også på det skattepolitiske område drøfter man det nu.

Derfor må jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, at når han siger, at Nicetraktaten alene vedrører spørgsmålet om en udvidelse af fællesskabet med de central- og østeuropæiske lande, er det ikke rigtigt. Den vedrører mange andre spørgsmål, som ikke har en pind med det at gøre, men som er sat på dagsordenen for at